

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 87/2023
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 190/23 од 29.05.2023. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 20.07.2023. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 190/23 од 29.05.2023. године.

Образложење

Предлагач је дана 08.06.2023. године поднео жалбу Врховном суду преко Управног суда (примљену у Врховном суду 09.06.2023. године) против решења Управног суда Р4 у 190/23 од 29.05.2023. године којим је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 15341/21 као неоснован. У жалби предлагач наводи да поступак у предмету Управног суда У 15341/21 траје превише дуго, да је од подношења тужбе 13.07.2021. године па до дана подношења приговора 21.04.2023. године протекло скоро 24 месеца. Тужилац у управном спору има право да суд одлучи о његовим захтевима у разумном року, да се предмети по Судском пословнику раде тако што се првенствено узимају у рад предмети који се сматрају нарочито хитним или хитним, а затим предмети који због околности случаја захтевају хитно поступање. Како се ради о предмету спора везаном за одлучивање о одузимању оружја сматра да је поступање суда морало да буде хитно. Такође предмет није чињенично и правно сложен да би поступак трајао скоро 24 месеца. Одузето оружје за њега има породичну вредност. Неосновани су наводи из побијаног решења о томе да није постојала неактивност суда, као и наводи везани за отежан рад Управног суда због наводне заштите изборног права у предметима поводом одржаног републичког референдума и избора спроведених у току 2022. године. Ради се о пропустима у благовременом поступању и судије и судског већа па је предложио да се жалба усвоји преиначи побијано решење тако што ће се усвојити приговор ради убрзавања поступка, утврдити повреда права на суђење у разумном року и наложити поступајућем судији радње које делотворно убрзавају поступак.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом

одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Из списка Управног суда У 15341/21 произлази да је подносилац жалбе поднео тужбу Управном суду 10.07.2021. године која је заведена у Управном суду 13.07.2021. године ради поништаја решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове Београд ради поништаја решења 03.6 број 210-1-229/21-1 од 27.05.2021. године којим је одбачен захтев тужиоца за понављање поступка у предмету одузимања оружја који је окончан у управном поступку другостепеним решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије од 05.03.2021. године. Након пријема тужбе Управни суд је активно предузимао радње ради стварања услова за доношење одлуке у покренутом управном спору па је по захтеву суда од 01.10.2021. године тужени дана 02.12.2021. године доставио одговор на тужбу без списка предмета обавештавајући суд да су списи предмета достављени Управном суду по предмету У 8937/21 дана 19.05.2021. године. Судија известилац је у свом изјашњењу навела да ће, имајући у виду датум подношења тужбе, врсту спора и Програм решавања старих предмета за 2023. годину, предмет бити окончан одмах по окончању предмета У 8937/21.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 15341/21 као неоснован, са образложењем да период од подношења тужбе није пратила неактивност суда, да предмет по својој природи није хитан, да се не ради о предмету који је од посебног значаја за подносиоца и који би због тога захтевао прекоредно одлучивање као и да су постојале објективне околности због којих суд у одређеним периодима није био у могућности да поступа у предмету предлагача (пружање заштите изборног права у локалним и парламентарним изборима и избору за председника Републике Србије одржаних дана 03.04.2022. године као и због одржаног референдума ради изјашњавања грађана о изменама Устава Републике Србије).

По налажењу Врховног суда, правилно је поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка имајући у виду све околности које су наведене у ожалбеном решењу, а које су објективно утицале на дужину трајања поступка пред судом. Управни спор је у време од подношења тужбе до подношења приговора трајао нешто преко годину и девет месеци па је правилна оцена Управног

суда да није протекао непримерено дуг временски период који би довео до повреде права предлагача на суђење у разумном року. Несумњиво је да постоји интерес сваког тужиоца да о његовој тужби буде одлучено за што краће време, али је Управни суд правилно оценио да се не ради о предмету који захтева хитно односно приоритетно одлучивање, јер спада у групу предмета које треба решавати према редоследу пријема у суд. Поштовање редоследа решавања предмета је обавеза коју не прописује само члан 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09... 16/18) већ је она прописана и чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року. Изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се у суду који је преоптерећен нерешеним предметима (као што је Управни суд) од решавања предмета према редоследу пријема у суд одступи када су у питању предмети који се морају приоритетно решавати, али предмет предлагача не спада у ту групу. Управни суд је оценио све критеријуме и околности које могу да буду од утицаја на повреду права на суђење у разумном року и дао јасне и образложене разлоге због чега и Врховни суд налази да се наводима жалбе не доводи у сумњу правилност побијаног решења.

Због свега изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача.

Судија
Јелена Ивановић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић